

UFULLENDTE SKRIFTER

HELGE KAASIN
SLEPENDEN, 20.05.2023

Bakgrunn

Notatboken er ikke gått av moten. Snarere tvert imot. Den synes å ha fått en forhøyet status i vårt digitale samfunn. Bokhandlerne har gjerne en egen hylleseksjon for slike bøker med mer eller mindre blanke sider. Med eller uten linjer, med ruter, eller med kalender. Noen med et barnlig uttrykk, noen med oppmuntrende visdomsord i løkkeskrift, men de fleste ensfargede og anonyme.

Hvorfor må de være så kjedelige? Fretex har lansert nostalginotisboken, hvor innmaten på gamle bøker som Bobsey-barna, Frøken Detektiv eller Hardy-guttene er fjernet og erstattet med blanke ark. De er fine. Det er også Cappelen Damms Harry Potter-notatbøker. Men det er vel et større potensiale her?

Jeg har i snart 20 år skrevet ned rare og skrudde boktitler. De fleste av dem er samlet på denne gamle nettsiden: <http://dritidet.com/?id=titles>. De har gjerne kommet inn blant sære nyord (som jeg har samlet her: <http://dritidet.com/?id=words>), og har dukket opp i samtaler og ut av tankespinn. Lenge har jeg tenkt på å benytte dem til noe, uten at det har skjedd. Før nå.

Inspirert av ekte underlige boktitler (<https://www.boredpanda.com/funny-book-titles-covers/>) og komikeren Scott Rogowskys falske bokomslag på t-banen i New York (<https://www.boredpanda.com/funny-fake-book-covers-nyc-subway-prank-scott-rogowsky/>) har jeg kommet opp med et konsept til en helt ny type notatbøker. Notatbøker som ikke bare skal fungere som notatbøker, men som også skal inspirere, skape undring både hos eier og de i nærheten, og virke som identitetsmarkører.

Konseptet er også næret av mitt arbeid med tekster til fotografier av Eirik V. Johnsen og Kristian Pohl mfl. i Deadline Art Collective (<https://www.mentalpropell.com>).

Konsept

Notatbøkene jeg har kalt «Ufullendte skrifter» er ment ikke bare å se ut som ekte bøker, men også være ansatsen til ekte bøker. Bøkene skal ha et unikt omslag, en unik tittel og en unik forfatter. Bøkene skal også ha førstesiden av innholdet i boken skrevet, som en hvilken som helst annen vanlig roman eller diktsamling. Resten av sidene skal være blanke.

Det skal være mange nok ulike bøker – 80–100 – slik at potensielle kjøpere har en mulighet til å finne boken som passer sin personlighet best, og som ingen i omgangskretsen har.

Bøkene skal være en del av en bokserie som heter nettopp «Ufullendte skrifter», inspirert av den ærverdige serien Cappelens upopulære skrifter. Serien er utgitt enten av forlaget selv, eller av et fiktivt forlag jeg har kalt «lokulator», som betyr «spøkefugl» på gammelgresk.

Bøkene er ment å skape latter og undring, være til inspirasjon i hverdagen, og samtidig være visuelt tiltalende. De er ment å være notatbøker, og selges som det, men de er samtidig ment å være små kunstverk som det kan være stas å ha hele serien av.

Konseptet, samt alle detaljer kan justeres i samarbeid med forlaget.

Boktitler og forfattere

Boktitlene er som før nevnt plukket ut fra en lang liste med boktitler jeg har samlet over snart 20 år. Alle er egne titler jeg har eierskap til. De er plukket ut nettopp for å være humoristiske, overraskende og underfundige, og er i mange tilfeller ordspill. Boktitlene er ment å være akkurat så sære at omverdenen undrer seg over om disse bøkene faktisk kan være ekte eller ei.

Forfatterne til bøkene er anagrammer av mitt eget navn «Helge Kaasin», og generert av flere anagram-generatorer på internett. Kun én av bøkene bruker mitt egentlige navn som forfatter. Bakgrunnen for å bruke anagrammer er å leke med forfatteridentiteten, koble bøkene sammen i en serie, og legge ut en nøtt for kjøperen.

Her er titlene med tilhørende forfattere så langt i serien.

Boktittel	Forfatter	Målform
Falme i mørket	Kai Asle Engh	Bokmål
Glidende underganger	Gisla Hakene	Bokmål
Tilstedeværelse ukjent	Elahi Skagen	Bokmål
Søvnløs integrasjon	Angelika Esh	Bokmål
Skisser på sømløshet	Eika Hengsla	Bokmål
Abduksjon i apparat	Geelan Ishak	Bokmål
Krenka autonomi	Anka Heslige	Bokmål
Løp med ukjent truse	Haagen Ilske	Bokmål
Et møblert fjes	Ashlee Kaing	Bokmål
Stå alene i kompleksiteten	Angie Haskel	Bokmål
Fuglefot i pelsen	Anika Elg Esh	Bokmål
Butte løfter	Ane Skihelga	Bokmål
Dei parameterlause	Elias Hakeng	Nynorsk
Dei skaftelause	Galka Heines	Nynorsk
Dei ubrukte fanene	Halina Geske	Nynorsk
Dei ville hundane i hovudet	Han Egil Aske	Nynorsk
Den nedlatende minerydder	Senegal Kiah	Bokmål
Den store kosmiske bevegelsen mot dass	Agna Helsike	Bokmål
Det late vannet	Aage Len Sikh	Bokmål
Det skeive blikket	Aslak Eng Hei	Bokmål
Det talende skriket	Agnes Hake Li	Nynorsk
Djevel i tunneltelt	Aksel Agn Hie	Bokmål
Drikke kaffe, se døde mennesker	Lena Sikh Age	Bokmål
Død gjøk	Ash Al Gee Nik	Bokmål
Elleville dager i evigheten	Sia Klan Ghee	Bokmål
En dogmatikers dommedagbok	Lage Shenika	Bokmål
En tynn gutt som gjesper	Isaak Hengel	Bokmål
Erigert pels	Nagel Keisha	Bokmål
Et øyeblikk med søvn	Helga Skaien	Bokmål
Fabetisme i praksis	Asia Hekl Eng	Bokmål
Flink, feit og full	Egil Kna Hase	Bokmål
For døve dører	Hagla Kneise	Bokmål
Fot forlater vått fortau	Elin Esk Haga	Bokmål
Fuglen/hullet som ikkje lot seg flytte	Aase Engh Kil	Bokmål
Full sidelengsfølelse	Lakeesha Gin	Bokmål

Boktittel	Forfatter	Målform
Grus og mørke	Alkis Hagene	Bokmål
Vei i kveldinga	Helga Kasein	Bokmål
Herfra til enigheten	Gisele Kahan	Bokmål
I skytteltrafikk mellom lys og mørke	Helge Kaasin	Bokmål
Intimbanan	Ane Helga Kis	Bokmål
Kakkerlakk og lær	Inga Heks Ale	Bokmål
Kremsjel	Kanae Sleigh	Bokmål
Livet i rubrikk	Signe Lek Aha	Bokmål
Mein Kamferdrops	Hana Sieg Elk	Bokmål
Min svigerfar og hans delfin	Eagle Haskin	Bokmål
Mitt lille segment	Helga Kaines	Bokmål
OK, men baktankene mine får du aldri	Lakhan Geise	Bokmål
Oliven og ensomhet	Lani Ask Heeg	Bokmål
Oppgitt lokalitet	Kangas Hee Li	Bokmål
Oppvekst i soloppgang B	Hege Lisa Ank	Bokmål
Polyester i vårsol	Khalsa Genie	Bokmål
På betingelsens rand	Kais Al Gheen	Bokmål
Rugbrød og tjall	Asle Inge Hak	Bokmål
Sa jeg seler, jeg mente delfiner	Shaneka Geil	Bokmål
Siste feil fra stillhetsalarmen	Kaila Henges	Bokmål
Skaftelause år	Lee Shakinga	Nynorsk
Spørsmålstegn med sløv kollega	Hege Lian Ask	Bokmål
Stå frem, din roman! - En fortvilet forfatters dagbok	Klas Ane Hige	Bokmål
Svak sebra	Ghana Kleise	Bokmål
Syk algebra	Geisha Lanke	Bokmål
Talefot og det tapte ansiktet	Angela Hiske	Bokmål
Tankar på grunna	Helga Aikens	Nynorsk
Tankefors på halsen	Else Hink Aga	Bokmål
Tegn meg en tirsdag	Enklise Haag	Bokmål
Teknologisk utviklingshemmet	Haag Likeens	Bokmål
Tid for tapir	Esel Hakinga	Bokmål
Tordenkuken	Aleksi Hagen	Bokmål
Tung væren	Ina Ask Hegel	Bokmål
Ull, pølse og slibrigheter	Keagan Shiel	Bokmål
Ute og lufter bekymringen	Elinga Shake	Bokmål

Boktittel	Forfatter	Målform
Verdens vedlegg	Galeas Hinke	Bokmål
Væren og littegrann	Hein Galakse	Bokmål
Våt pekefinger	Haake Ingels	Bokmål
Å leve i symbiose med marken	Nagase Keihl	Bokmål
Å skyte spurv med kaniner	Hans Kei Alge	Bokmål
Å spille sel på stålgulv	Galea Hinkes	Bokmål

Boktitler og forfatternavn kan selvsagt justeres.

Innhold

Bøkene i «Ufullendte skrifter» skal nettopp være det, ufullendte skrifter. De skal ha et skikkelig omslag, aller helst et mykt paperback-omslag, uten smussomslag, men med tittelblad, sitat, og ikke minst starten på innholdet, gjerne kun førstesiden, eller maksimalt to sider.

Tekstene er mine. Men de er laget med en såkalt cut-up-teknikk med utgangspunkt i andres tekster. Prosessen er som følger.

Først velger jeg ut et sett med bøker fra min omfattende boksamling. Det kan være en hylle, et tema, en sjanger, noen utvalgte forfattere eller liknende. Et sted mellom 6 og 15 bøker velges ut, og første tekstsider per bok skannes inn og omformes til tekst med et OCR-program. Deretter limes teksten inn i en cut-up-generator som f.eks. <http://www.lazaruscorporation.co.uk/cutup/text-mixing-desk>.

Etter flere iterasjoner med ulike innstillinger limes all tekst inn i et dokument, og det møysommelige arbeidet med å finne frem ord og tekstbrokker som gir en slags mening begynner.

Deretter settes disse tekstbrokkene sammen til tekster som er ment å utgjøre en helhet.

Tekstene skal være utfordrende. De skal leke med mening og setningsoppbygging. De skal være overraskende og tidvis tilsynelatende meningsløse. Som leser må man nærmest gjenta arbeidet forfatteren har gjort med å finne mening i tekstene. Et arbeid som ofte speiler det arbeidet en selv må gjøre når man leser gjennom egne notater i notatbøker. Tekstene leker med den evnen vi mennesker har til å skape mening der det ikke finnes.

Tekstene har kapiteltittel, og de har en semantisk sammenheng med boktittelen, om enn vag og skrudd. Tekstene fungerer som reelle førstesider på romaner som aldri er blitt eller vil bli skrevet, men samtidig fungerer de som fullstendige fortellinger.

Cut-up-teknikken er en svært utfordrende måte å arbeide på, men gir forfatteren overraskende vendinger og sammenhenger som ikke er lett å komme på selv. Tekstene fremstår i mange tilfeller for leseren som absurde, men klarer å gi nok mening til å sette en stemning, fortelle en historie, og gi leseren noe å tenke på. Noen ganger kan et navn eller et ord gi leseren et stikkord til hvilke forfattere og bøker tekstene er generert ut i fra.

Omslagene

Fotografiene brukt på omslagene som er gjengitt her er hentet med samtykke fra før nevnte Deadline Art Collective. De er i seg selv absurde og følger alle et konsept med to menn, enten i dress eller i overall, som utfører tomme handlinger i et landskap som før ga handlingene mening. Søkende forsøker de å trenge inn i det fortidige, det som var, på leting etter de meningsfulle handlingene. Deres handlinger går ikke inn i det fortidige landskapets diskurs og er dermed frakoblet dette. I deres fortvilte og spastiske handlingssøken finner de bare kontraster med

fortidens meningsfulle handlinger. Men i den kontrasten trer den menneskelige situasjon frem. Den nakne ape, det alltid utenforstående dyret.

Denne fortolkningen jeg har gitt hele dette fotoprojektet, passer også godt som en ramme rundt tekstene. De består av ord og setninger som før har sittet i fullstendige sammenhenger, før de ble løsrevet og satt sammen på nytt, frakoblet sin fortid. Slik vil de alltid søke tilbake til den opprinnelige meningen, men fremstå som frakoblet og i kontrast til denne.

Fotografiene er en del av konseptet, men kan også erstattes med andre. Og designet er selvsagt kun som illustrasjoner av konseptet å regne.

Målgruppe

Disse notatbøkene er kanskje ment for en ganske kresen gruppe mennesker med utviklet litterær og kunstnerisk smak, og som ønsker litt annerledes oppmerksomhet i dagliglivet på jobb eller skole. Notatbøkene vil raskt kunne bryte den tidvis vonde stillheten som kan oppsto på det første møtet i kollokviegruppa, det første møtet med eksterne samarbeidspartnere i jobbsammenheng, eller i medarbeidersamtalen. Med en slik bok under armen er man sikret noe å snakke om.

Om forfatteren

Helge Kaasin arbeider i det daglige som leder for NRKs omtrent 80 designere. Han har jobbet i NRK nesten uavbrutt siden år 2000, og vært med på å etablere alle NRKs digitale produkter. Han har utenom jobben laget to fjernsynsdokumentarer fra feltarbeid på Svalbard, har skrevet for sin egen friluftsnettside kaasin.no siden 2001, og har laget flere radioserier om black metal.

Nå sist med serien «Mørke meditasjoner» som gikk i 25 episoder på NRK P2 sommeren 2019, i tre timelange episoder om pandemi og metall våren 2020, samt fire timelange episoder om norsk svartmetall høsten 2020 (<https://radio.nrk.no/serie/moerke-meditasjoner/MKRS10000720>). Han har også anmeldt plater for Metal Hammer Norway, og skrevet tekster for kunstnerkollektivet Deadline Art Collective, bla. for prosjektet «Red sector» (https://www.amazon.com/Red-Sector-Deadline-art-collective/dp/1389772128/ref=sr_1_1?s=books&ie=UTF8&qid=1501861736&sr=1-1&keywords=Red+Sector+deadline+art).

I april 2023 kom Helge Kaasins bok *Snø og granskog. Språk, ideologi og nasjonalromantisk raseri* ut på Nasjonalbibliotekets forlag som en del av svartmetall-utstillingen *Dårlig stemning*.

Helge Kaasin har et hovedfag i filosofi fra Universitetet i Oslo, med støttefagene litteraturvitenskap og psykologi fra Universitetet i Tromsø. Han er også utdannet filosofisk praktiker fra gruppen som startet denne virksomheten og utdannelsen i Norge.

Kontaktinformasjon

Helge Kaasin
Åskroken 49
1341 SLEPENDEN
+47 900 15 938
helge@kaasin.no

Kun tekster

Erigert pels

Nagel Keisha

Svovel og melk

Det var en sommer bortover i mørket. Ned gjennom der navnene er ugudelige, og gatene snakker støv.

Vi balet i dyner av det som kommer, eller var.

Vi stinket sammen, hun og jeg. Bristende sytten-års stinkende overflate. Påklistrede lukter. Siss og jeg, i gjødselkirken. Hvor urinen frøs til is om vinteren.

Vi valfartet gudepalassene, med odøren etter flaggermus i den digre seinsommeren. Rød rotteskitt. Utsmørt fårefett.

Han spredte Siss. Kvalme faen! Ingen jevn marsjfart. Plutselig, de rike børseskuddene til adelen. Lysskimmeret eide dem som kom etter.

Byen... Hardt elsket jeg byen. Salami, blodårer. Krem. Den dovne vuggingen av lysekrona som omsluttet oss. Av hjerte jeg klang.

Brøl av Gud! Geit og svimmel menneskeforakt. Din selvoverturering fremstiller deg som dyr. Stank og skrik. Svovel og melk.

Hun var utvasket av aktivitet.

Ikke dovne seg om morgenen. Legge på sprang! Bli kåt under hans fantastiske himmel!

Herre, din koagulerte stinkende lukkende virkning!

Avskyelig skriker vi i den røffe solhellingen. Inn i steingulvet. Inn i marmoren.

Morgenen lukter vaniljestenger. Kaviar. Ubevegelig jente.

Våt pekefinger

Haake Ingels

Duft av barfrost

Jeg ser åndsfraværende inn i kunden, mens hånden og barberkniven går. Mannen virker først vantro, men tar imot bevegelsene, stygge og skjønne om hverandre. Han har et mykt hår, som silketråder spunnet av drabantbykoner.

Siden er jeg ikke mye til mann. Ytterst er jeg som død. En idiotisk feil. I tynne strøk reiser jeg meg fra stolen. Jeg ser på hverandre. Etter en stund blir ryggen av maismel, og jeg får ubehagelige bein.

Jeg griper tak i øynene som ligger under stolen, snurper dem inn i et fluelortflekket klede, og legger dem i det svarte skapet. De kjennes som bløt oliven.

Det er en blålig tirsdag i februar, med duft av barfrost. Delikatesseforretningens diorama-vinduer gir meg noen minutter med vemod. Jeg er uhyre speilvendt.

Hodet kjennes harskt, pekefingeren på den keivhendte venstrehånden ser dystert ut. Hardfrosset blod. Den peker cellofan. Bort nå finger! Blasert, rød og prangende krysser jeg gaten i kø.

Langsamt danser trikken forbi, liksom flau. Svart og stygg, rommende stemmer som vil i avisen.

Vognene gjærer på sommeren. Nedstøvet potetmel, harsk matolje. Servelat. Vaniljestenger. Epler. Parafin. Lumsk kaviar. Insekter. Kropper. Krem. Frakker. Blodårer. Av-knappen. Et fettete trylleformular.

Om vinteren slippes denne koagulerte stanken løs i magiske støt. Denne avskyeligheten!

En kjensgjerning går av, og svinger meg innom markedsplassen. Snu. Snur. Ser skrift. Nervene finner hånden. Lyder. Kolonner av knasende glass.

Jeg leser til teksten er blankpolert. Om å høre til. Om å være med sine.

Kjære duft av barfrost!

Elleville dager i evigheten

Sia Klan Ghee

Fjellsidene ved Hüsrev Bey

Tidlig om morgenen var han som svartest, en rent vallonsk gardist. Han fordrev veldig, så kledde han på seg til han var dekket med det de andre hadde forsøkt å få ham til og ikke hadde klart.

Alle mennesker kunne observere at det lå en huggorm i en krok av hytta. Den var tilårskommen all den tid den ikke lå på slottet, ved kirken, hvor den fra sin tidligste barndom spant gulltråd.

Alle unntatt han hadde egentlig sett den digre slangen som et ork! Men han så ikke lenger noe gyllent, blått og mirakuløst, skjønt han var blitt mørkredd.

Ungen var i nattskjorte, han tok på flere sorter ost som var plassert foran vinduet. Han hadde et tykt trefat å kose litt med. På bordet sto en gammel dame. Det var folkehelten vår.

Tre-fire ganger skjedde det, at ingen kom nedover, ikke i noen retning overhodet, og luktet på fenomenet. En så dørgende stille lukt og smak.

Søsteren hans kom plutselig i full størrelse. Svartere enn oktober var de fylte skjørtene hennes. De raslet av år. Snar i vendinga fikk hun øye på penger. Etter å ha skreket av fryd, gikk hun ut på fjellsidene. Ut på fjellsidene ved Hüsrev Bey.

– Vi mennesker står tett sammen i tomheten, men så viker vi på kryss og tvers, sa han, og så etter henne. I luften hang en ange av blomster.

– Jeg leter tilbake det jeg kan, men atter stikker enda noen der ute i det uforgjengelige intet, dette tilbakelagte stadium som ikke er i meg og gjør meg lykkelig, hvisket han stille ut i rommet.

Denne søndagsmorgenen en gang i midten av mai sa han ikke mer. Dagen ble liggende. Lyttende til dype stemmer som lød respektfulle. Til slutt vandret han planløst nedover en bakke.

Tankar på grunna

Helga Aikens

Sommaruro

Eg er ein vill sommar. Naken. Bleik. Eg eig fingrane som sveiper viddene som ømme dikt, som orgeltoner over levd liv. Over myrar, over tjønn, over kampestein og sandstrand. Over tusseheimar. Over fjellgardar. Over tilværet. Over eit ytst endelaust tilvære.

I natt. Eg og tilværet. Og avgrunnar. Alltid. Uroa meg. Meg.

Regnet skriv gul regnjakke. Ropar sommar. Jagar bjørkeholt. Sildring. Nedbør. Konkurs.

Eg har sett korleis regnet fylde dei livredde bekkane. Eg har sett vidt fløymande tjønn med svartgrønt løynde. Eg har sett uroa sund som dampande trau. Vatn i fingrane. Vatn og jord. Jord mot bølgeblekk.

Nakne auge skriv fugl mot giftige himlar. Kvifor skrive fugl i draum? Draumens nakne auge susar utover myrar. Mot barndommens draum. Skriv landet. Skriv vinden. Skriv månader. Skriv fugl i kveldinga.

Spettut er augo. Og vinden var mi siste kampestein.

Eg er ikkje grått avstengde avgrunnar. Eg er mest der med lyngbrunt dunder. Fløymer. Skriv dikt. Spettute dikt. Grøne med flekkir av brunt. Sveiper over sommar. Augene halvt igjen.

Eg et jorda av fingrane.

Her står eg, i regn, lågt over vidda.

Hildrar.

Eg kjenner eg er blitt til noko her eg står med munnen full av jord i sommaruroa.

Skaftelause år

Lee Shakinga

Vakne

Sommaren trefte meg som ein kvit foss. Med eit brak, før den døyande for nedover veggen.

Ein Sylvester Stallone var brått komen inn døra. Han løfter den venstre armen. Ein frekvens farer langs ryggen hans. No skundar dei seg inn. Han er rytmisk med mor mi.

Mor er vill og brun. Ho skrik frå kammerset. Han ropar frå den endelause veggen.

Sanninga står relativt halvferdig i lufta. Så skrik dei kjøkkenreiskapar.

Mor skriv dongerijakka over ryggen min. Heng her, ligg, kryp ut. Eg er haren. Hennar draum. Eg er brev. Eg er roman.

Døra. Veggen. Meg. Fjorden.

Hamna og fjorden. Stålgrå småhus. Sandstrand.

Fakskvite brimhestar ligg og gror i veldig rulling. Ferie krasar under føtene. Brak, noko. Brak, noko.

Han. Dritsekk fra før. Gift var han, med stripete dress. Raudt slips. Slips i storm. Helvete.

Han drog stille. Han for utover veggen. Utfør, i vest. I bakkane ned mot barndommen. Folk etterlet seg uryddige spor.

Glidende underganger

Gisla Hakene

Grå sand skimrer

Kvart over seks grynter han: «Å, se speilet på kommoden!»

Hodet er av maur. Hele hodet av maur. Han ser små kropper. De flokker seg sammen på han. Han er bare i nattøyet.

Yndigheten sin ser jenta først etter å ha strukket de purpurrøde sokkene slik at jorden åpner seg, og hun kan se ned i elva der grå sand skimrer og stanser såvidt. Et uregelmessig amfiteater av sand, fin og til dels plutselig på venstre bredd.

En bølgende slette så langt øyet ser, og en blygrå dag, som stadig sluker de stolteste restene av fjellveggen langs elva.

Et sted, mørkt, tomt, mer enn femten meter rett innenfor brohodet, på begge sider av de utspylte søylene, stående strunk på høyre bredd, inntil den sluttelig omtrent når vannoverflaten.

På det siste stedet står den store planken, som fra tidens begynnelse, hvor føttene faktisk står dypt i støv, kilometer i luftlinje.

Over den, flyter mørket og tomheten, fulgt av planken med sitt omland.

Men forresten danner denne alene, hals eller fjes av vannmasser, som bryter fram grå, eller brått springer fram fra elvebredden og kikker. De fremstiller saken slik som om han hadde treverandaen med utsikt midt imot.

Han er snar bort til verandaen idet hun stikker til han fem høns. Hun...

Fuglen/hullet som ikkje lot seg flytte

Aase Engh Kil

Første bevegelse

Knærne. Ånde i luften. Jeg skal få møte, så gjøre. Anrope skogene, disse befamlede skogene, fulle av tomhet. Ikke størkne – la stjernene fra snøen gå ut, på hvert eneste ugyldiggjorte straks. Som om jeg vet hva det betyr.

I januar er tingenes tilstand slik: En sorthåret pike. I en fugl. Varlig inntil steinbukken. Og den slokner, sier jeg. Slokner!

Så oppdaget jeg i februar at jeg senere ble kastet i kasjotten. Jeg i kasjotten! Vende tilbake, og på dens avstand se snø smelte. Stor, stor kjærlighet. Inne, eller uten. Hvilken natt!

Det virker som jeg sier aporemer uten at jeg elsker disse gamle, ikke rike, knutene. Tvert om konstaterer jeg at steinbukk, steinbukk. Jeg må mene det. Å mene det. Steinbukk er jeg.

Min kjæreste forsvant påskeaften. Senere? Stort sett. Så går år. Ved dag og natt alene i hennes meg. Alene, drømmende sammen. Hun hadde sorte silkestrømper som rakk millioner av kilometer. Mykt og her! Mykt og her!

Løp med ukjent truse

Haagen Ilske

Noe som er storveis

Det må finnes en uro i solen som er seksuell. Solen er seksuell! Jeg var det, si det, herfra om mulig, i gang nå, for å tilbringe tiden lykkelig. Å, jeg er naken under forkleet. Uten unntak, som den lysende gasskula, og så langt slektninger kunne se, utviklet forholdet seg... nei jeg er solen, et døgn!

Med velbehag dro jeg smøret med denne kniven, i rommet, kikket i tida, og kvinnfolka hylte. Frokostbordets ange av blomster. Gasskula har en husk.

Hvor nå? Jeg burde. Undertiden føler jeg at jeg skal gjøre noe som er storveis. En stivet hvit storveis!

Hvem kan sees av de fullstendig håpløse? Med hjerte? Håpløst! Jeg blir dette, at jeg gjorde ingenting. Jeg gjorde ingenting! Fullstendig håpløst, men seksuelt!

Dette er benektelser som blir det det var og ikke ville la seg gjøre. Jeg fikk hjelp av de jeg var sammen med for å undre meg. Det forundret meg. Har det som undrer forresten nylig sagt Ruth eller Suttessutt?

Videre, videre – om enn ikke disse vitenskapelige, sier De? At solen er spørsmål, hypoteser? I skålen lå en smørkniv sprikende. Ja, akkurat ... Ja, akkurat ... Hadde den på plass. Rett ved pistolen.

Et øyeblikk med søvn

Helga Skaien

Varm ruin

Lydløst bestøves sykebil. Som tiden. Som søvnen. Søvnen var ny for Bella. Mørket steg. En flammende varme traff begynnelsen. Det hadde ligget noe i den morgens nye farger. Noe. Da.

Hun rygget i retning av latsiden. Middagsheten. En ambulanse. Hvite rygger. Trærne. Grønne vindfylte seil. Hun lå der. Tjukk som avgrunnen. Obskønt tjukk. Forkleet skjulte ingenting. På vei inn i et skjulested. Det var en velgjørende tomhet. En krystallglitrende tomhet.

Jeg røkte. Bella og jeg var ingenting. Det samme var våre egne. Ingenting. Rundt en avgrunn, mot skogranden, gikk broen. Broen. Den trenger en bro, den noe. Under broen, på tvers av bakgrunnen, rant varm ruin. En som elsker stumt er skrøpelig. En som er i labyrinten.

Tankene mine. Sitrongule. I hølregnet. Eksotisk duftende. Sammenkrøllet. De trekker en velgjørende tomhet foran øynene, etter hånden. De planter drømmer. Trærne fanger vinden. Grønne vindfylte seil. Hun lå der. Tjukk som avgrunnen. Obskønt tjukk. Forkleet skjulte ingenting. På vei inn i et skjulested. Det var en velgjørende tomhet. En krystallglitrende tomhet.

Falme i mørket

Kai Asle Engh

Uklare som sommerfugler

Å komme på verandaen i liggestolen. Rett mot mørk skjønnhet. Skogholtet sommer. Sidensvansene glemmer natten ved å kle kappen av rognebærkrattet.

Dalbunnene, formulerer jeg, før jeg slipper obersten, og holder meg fast i egen fornøyelse. De er snaue i øst. Med en bråte skjønnhetsflekker over den korte nakken. Som ibenholt og lær over fjellryggene, og over magen, kappeter reservatets bedøvende hvite lys om morgenen.

Uklare som sommerfugler driver navnene i de eteriske oljene på meg. Jeg er bunnløst dyp.

Jeg tenker fot på hånden. Han er hånden. Jeg griper hånden og gyser. Avsky over ankelen. Svetten. Det vidunderlig søtgiftige trenger seg frem. Han nøler. Bekvem. Lyder. Han har angivelig kommet.

Han trasker langs tiden min. Han er mose, og snø.

Jeg har en dag en bekk langs buskene, til han planter en drøm, som vil ned, og falle meg vill.

Jeg går ikke bort, men hisser meg travel. Slektningene står i en knute nede ved porten. Du skal i knute tenker magen. Jeg vil i yogastilling. Inn i labyrinten. Sier jeg. Med håret i flagrende respekt for fagtidsskriftene.

Tilstedeværelse ukjent

Elahi Skagen

Bevissthet er gratulasjoner

Gledelig er disse hvite moderniseringene, og de skamferte landhandlene. Jeg sitter sibirsk og sterk i vinduet. I vinduene. Bremsene finner meg igjen.

Nettopp lyset er mitt, over medpassasjerens enorme føtter i rundbuestil.
Meg, mygg, rommet.

Fattigdom, værmeldinger som om fra meg, som om fra noen. Som om noe. Som bort.
Vintrene forteller hverandre harske minner. Hatske minner.

All tirsdag er vemod. Det forekommer meg at det er lørdag. Georg venter. Kun sirkel kan forening.

Det krokete Oslo. Var.

Ren. Nedstøvet, kan puls. Uhyrer av oppløsende ærgjerrighet i brystkassen.

Stasjonens fem pyramidiske lysekroner gir meg fullstendige drømmer om barndommens cellofan. Er det en vits om lysekroners sjarm, dette?

På perrongen pingviner. Skinnende vaniljestenger. Mennesker stablet som i en mosaikk av solbriller. Book-Jenssen. Krematorium.

Marmorveggenes dype uttale! Trygget oss i det vi flakset i vei. De var vei.

Utenfor ringer nostalgien. Indre lydisolert og idiotisk romantisk. Noen særlig stupte ut og forsvant. Jeg er privat.

Kolonner av knasende bein. Knasende klarhet. Falle flaske, sa han i retten. Brun mann med avbrutte kretser. Så sovnet gresset.

Bevissthet er gratulasjoner.

skrive Overalt

bløte feil

Jeg har nådd frem, og høsten rulles ut.

Eksempler på uttrykk

SKAFTELAUSE ÅR

LEE SHAKINGA

iokulator

Ufullendte skrifter

SKAFTELAUSE ÅR

LEE SHAKINGA

© Lee Shakinga

iokulator

www.ufullendteskrifter.no

Å, som enhver narr kan leke med ord!

William Shakespeare (Kjøpmannen i Venedig)

VAKNE

Sommaren trefte meg som ein kvit foss. Med eit brak, før den døyande for nedover vegen.

Ein Sylvester Stallone var brått komen inn døra. Han løfter den venstre armen. Ein frekvens farer langs ryggen hans. No skundar dei seg inn. Han er rytmisk med mor mi.

Mor er vill og brun. Ho skrik frå kammerset. Han ropar frå den endelause vegen.

Sanninga står relativt halvferdig i lufta. Så skrik dei kjøkkenreiskapar.

Mor skriv dongerijakka over ryggen min. Heng her, ligg, kryp ut. Eg er haren. Hennar draum. Eg er brev. Eg er roman.

Døra. Vegen. Meg. Fjorden.

Hamna og fjorden. Stålgrå småhus. Sandstrand.

Fakskvite brimhestar ligg og gror i veldig rulling. Ferie krasar under føtene. Brak, noko. Brak, noko.

Han. Dritsekk fra før. Gift var han, med stripete dress. Raudt slips. Slips i storm. Helvete.

Han drog stille. Han for utover vegen. Utfør, i vest. I bakkane ned mot barndommen. Folk etterlet seg uryddige spor.

Kilder

Olav Duun: *Juvikfolke. Juvikingar. I blinda.*

Jon Fosse: *Morgon og kveld*

Jon Fosse: *Naustet*

Mette Karlsen: *Post oske. Dagar og netter i Reykjavik*

Ragnar Hovland: *Åleine i Alpane*

Arne Garborg: *Fred*

Sarah Kane: *Psykose 4.48*

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident. sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum.

A man in a dark suit is climbing a large, gnarled tree trunk in a forest. He is positioned on the left side of the frame, with his right leg raised and hands gripping the bark. The tree trunk is thick and textured, with a large hollowed-out section. The background shows a dense forest of similar trees under a cloudy sky. The overall tone is somber and dramatic.

ERIGERT PELS

NAGEL KEISHA

iokulator

Ufullendte skrifter

ERIGERT PELS

NAGEL KEISHA

© Nagel Keisha

iokulator

www.ufullendteskrifter.no

Å, som enhver narr kan leke med ord!

William Shakespeare (Kjøpmannen i Venedig)

SVOVEL OG MELK

Det var en sommer bortover i mørket. Ned gjennom der navnene er ugudelige, og gatene snakker støv.

Vi balet i dyner av det som kommer, eller var.

Vi stinket sammen, hun og jeg. Bristende sytten-års stinkende overflate. Påklistrede lukter. Siss og jeg, i gjødselkirken. Hvor urinen frøs til is om vinteren.

Vi valfartet gudepalassene, med odøren etter flaggermus i den digre seinsommeren. Rød rotteskitt. Utsmørt fårefett.

Han spredte Siss. Kvalme faen! Ingen jevn marsjfart. Plutselig, de rike børseskuddene til adelen. Lysskimmeret eide dem som kom etter.

Byen... Hardt elsket jeg byen. Salami, blodårer. Krem. Den dovne vuggingen av lysekrona som omsluttet oss. Av hjerte jeg klang.

Brøl av Gud! Geit og svimmel menneskeforakt. Din selvovertvurdering fremstiller deg som dyr. Stank og skrik. Svoel og melk.

Hun var utvasket av aktivitet.

Ikke dovne seg om morgenen. Legge på sprang! Bli kåt under hans fantastiske himmel!

Herre, din koagulerte stinkende lukkende virkning!

Avskyelig skriker vi i den røffe solhellingen. Inn i steingulvet. Inn i marmoren.

Morgenen lukter vaniljestenger. Kaviar. Ubevegelig jente.

Kilder

Patrick Süskind: *Parfymen*

Lars Saabye Christensen: *Beatles*

Lars Saabye Christensen: *Jokeren*

Ana Blandiana: *Kopi av et mareritt*

Alexander Kaletskij: *Metro*

Alessandro Boffa: *Du er et dyr Viskovitsj*

Jens Bjørneboe: *Frihetens øyeblikk*

Hunter S. Thompson: *Frykt og avsky i Las Vegas*

Tarjei Vesaas: *Is-slottet*

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident. sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum.

VÅT PEKEFINGER

HAAKE INGELS

iokulator
Ufullendte skrifter

VÅT PEKEFINGER

HAAKE INGELS

© Haake Ingels

iokulator

www.ufullendteskrifter.no

Å, som enhver narr kan leke med ord!

William Shakespeare (Kjøpmannen i Venedig)

DUFT AV BARFROST

Jeg ser åndsfraværende inn i kunden, mens hånden og barberkniven går. Mannen virker først vantro, men tar imot bevegelsene, stygge og skjønne om hverandre. Han har et mykt hår, som silkestråder spunnet av drabantbykoner.

Siden er jeg ikke mye til mann. Ytterst er jeg som død. En idiotisk feil. I tynne strøk reiser jeg meg fra stolen. Jeg ser på hverandre. Etter en stund blir ryggen av maismel, og jeg får ubehagelige bein.

Jeg griper tak i øynene som ligger under stolen, snurper dem inn i et fluelortflekket klede, og legger dem i det svarte skapet. De kjennes som bløt oliven.

Det er en blålig tirsdag i februar, med duft av barfrost. Delikatesseforretningens diorama-vinduer gir meg noen minutter med vemod. Jeg er uhyre speilvendt.

Hodet kjennes harskt, pekefingeren på den keivhendte venstrehånden ser dystert ut. Hardfrosset blod. Den peker cellofan. Bort nå finger! Blasert, rød og prangende krysser jeg gaten i kø.

Langsamt danser trikken forbi, liksom flau. Svart og stygg, rommende stemmer som vil i avisen.

Vognene gjærer på sommeren. Nedstøvet potetmel, harsk matolje. Servalat. Vaniljestenger. Epler. Parafin. Lumsk kaviar. Insekter. Kropper. Krem. Frakker. Blodårer. Av-knappen. Et fettete trylleformular.

Om vinteren slippes denne koagulerte stanken løs i magiske støt. Denne avskyeligheten!

En kjensgjerning går av, og svinger meg innom markedsplassen. Snu. Snur. Ser skrift. Nervene finner hånden. Lyder. Kolonner av knasende glass.

Jeg leser til teksten er blankpolert. Om å høre til. Om å være med sine.

Kjære duft av barfrost!

Kilder

Patrick Süskind: *Parfymen*

Lars Saabye Christensen: *Beatles*

Lars Saabye Christensen: *Jokeren*

Ana Blandiana: *Kopi av et mareritt*

Alexander Kaletskij: *Metro*

Alessandro Boffa: *Du er et dyr Viskovitsj*

Jens Bjørneboe: *Frihetens øyeblikk*

Hunter S. Thompson: *Frykt og avsky i Las Vegas*

Tarjei Vesaas: *Is-slottet*

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident. sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum.

A man in a dark suit and sunglasses is sitting on a grassy hillside, leaning back. In the background, another man in a suit is standing on a rocky peak. Two birds are flying in the sky. The scene is set on a grassy hillside with scattered rocks under a cloudy sky.

GLIDENDE UNDERGANGER

GISLA HAKENE

iokulator

Ufullendte skrifter

GLIDENDE UNDERGANGER

GISLA HAKENE

© Gísla Hakene

iokulator

www.ufullendteskrifter.no

Å, som enhver narr kan leke med ord!

William Shakespeare (Kjøpmannen i Venedig)

GRÅ SAND SKIMRER

Kvart over seks grynter han: «Å, se speilet på kommoden!»

Hodet er av maur. Hele hodet av maur. Han ser små kropper. De flokker seg sammen på han. Han er bare i nattøyet.

Yndigheten sin ser jenta først etter å ha strukket de purpurrøde sokkene slik at jorden åpner seg, og hun kan se ned i elva der grå sand skimrer og stanser såvidt. Et uregelmessig amfiteater av sand, fin og til dels plutselig på venstre bredd.

En bølgende slette så langt øyet ser, og en blygrå dag, som stadig sluker de stolteste restene av fjellveggen langs elva.

Et sted, mørkt, tomt, mer enn femten meter rett innenfor brohodet, på begge sider av de utspylte søylene, stående strunk på høyre bredd, inntil den sluttelige omtrent når vannoverflaten.

På det siste stedet står den store planken, som fra tidens begynnelse, hvor føttene faktisk står dypt i støv, kilometer i luftlinje.

Over den, flyter mørket og tomheten, fulgt av planken med sitt omland.

Men forresten danner denne alene, hals eller fjes av vannmasser, som bryter fram grå, eller brått springer fram fra elvebredden og kikker. De fremstiller saken slik som om han hadde treverandaen med utsikt midt imot.

Han er snar bort til verandaen idet hun stikker til han fem høns.

Kilder

- Finn Alnæs: *Koloss. Brage Bragecessons skrift*
Woody Allen: *Utdrag fra Allen-papirene og andre historier*
Ivo Andrić: *Broen over Drina*
Marío De Andrade: *Macunaíma. Helten uten noen karakter*
Per Arneberg: *Vandring*
Kjell Askildsen: *Hundene i Tessaloniki*
Ingeborg Bachmann: *Tredve*
Gonzalo Torrente Ballester: *Historien om den forbløffede kongen*
Alessandro Baricco: *Rasende kasteller*
Donald Barthelme: *Snøhvit*
George Bataille: *Historien om øyet*
Samuel Beckett: *Til slutt nok en gang og annet søl*
Samuel Beckett: *Den unevnelige*
Ari Behn: *Trist som faen*

I Gisla Hakenes debutromanen «Glidende underganger» møter vi det navnløse menneskets kamp mot elementene og egne sjelelige sår og tilkortkommenheter. Boken er en dampende eksotisk psykisk thriller, som med språklig kløkt og galskap forundrer og forstyrrer.

FUGLEN/HULLET SOM IKKE LOT SEG FLYTTE

AASE ENGH KIL

iokulator

Ufullendte skrifter

**FUGLEN/HULLET
SOM IKKE LOT SEG
FLYTTE**

AASE ENGH KIL

© Aase Engh Kil

iokulator

www.ufullendteskrifter.no

Å, som enhver narr kan leke med ord!

William Shakespeare (Kjøpmannen i Venedig)

FØRSTE BEVEGELSE

Knærne. Ånde i luften. Jeg skal få møte, så gjøre. Anrope skogene, disse befamlede skogene, fulle av tomhet. Ikke størkne – la stjernene fra snøen gå ut, på hvert eneste ugyldiggjorte straks. Som om jeg vet hva det betyr.

I januar er tingenes tilstand slik: En sorthåret pike. I en fugl. Varlig inntil steinbukken. Og den slokner, sier jeg. Slokner!

Så oppdaget jeg i februar at jeg senere ble kastet i kasjotten. Jeg i kasjotten! Vende tilbake, og på dens avstand se snø smelte. Stor, stor kjærlighet. Inne, eller uten. Hvilken natt!

Det virker som jeg sier aporemer uten at jeg elsker disse gamle, ikke rike, knutene. Tvert om konstaterer jeg at steinbukk, steinbukk. Jeg må mene det. Å mene det. Steinbukk er jeg.

Min kjæreste forsvant påskeaften. Senere? Stort sett. Så går år. Ved dag og natt alene i hennes meg. Alene, drømmende sammen. Hun hadde sorte silkestrømper som rakk millioner av kilometer. Mykt og her! Mykt og her!

Kilder

Finn Alnæs: *Koloss. Brage Bragessons skrift*

Woody Allen: *Utdrag fra Allen-papirene og andre historier*

Ivo Andrić: *Broen over Drina*

Marío De Andrade: *Macunaíma. Helten uten noen karakter*

Per Arneberg: *Vandringer*

Kjell Askildsen: *Hundene i Tessaloniki*

Ingeborg Bachmann: *Tredve*

Gonzalo Torrente Ballester: *Historien om den forbløffede kongen*

Alessandro Baricco: *Rasende kasteller*

Donald Barthelme: *Snøhvit*

George Bataille: *Historien om øyet*

Samuel Beckett: *Til slutt nok en gang og annet søl*

Samuel Beckett: *Den unevnelige*

Ari Behn: *Trist som faen*

I flere år har Aase Engh Kil skrevet romaner som ikke lett lar seg sjangerbestemme. I «Fuglen/hullet som ikke lot seg flytte» møter vi en mann i fortvilelse over hvordan livet har fart med han. Hans undertrykte begjær er i ferd med å våkne.

LØP MED UKJENT TRUSE

HAAGEN ILSKE

iokulator
Ufullendte skrifter

LØP MED UKJENT TRUSE

HAAGEN ILSKE

© Haagen Ilske

iokulator

www.ufullendteskrifter.no

Å, som enhver narr kan leke med ord!

William Shakespeare (Kjøpmannen i Venedig)

NOE SOM ER STORVEIS

Det må finnes en uro i solen som er seksuell. Solen er seksuell! Jeg var det, si det, herfra om mulig, i gang nå, for å tilbringe tiden lykkelig. Å, jeg er naken under forkleet. Uten unntak, som den lysende gasskula, og så langt slektninger kunne se, utviklet forholdet seg... nei jeg er solen, et døgn!

Med velbehag dro jeg smøret med denne kniven, i rommet, kikket i tida, og kvinnfolka hylte. Frokostbordets ange av blomster. Gasskula har en husk.

Hvor nå? Jeg burde. Undertiden føler jeg at jeg skal gjøre noe som er storveis. En stivet hvit storveis!

Hvem kan sees av de fullstendig håpløse? Med hjerte? Håpløst! Jeg blir dette, at jeg gjorde ingenting. Jeg gjorde ingenting! Fullstendig håpløst, men seksuelt!

Dette er benektelser som blir det det var og ikke ville la seg gjøre. Jeg fikk hjelp av de jeg var sammen med for å undre meg. Det forundret meg. Har det som undrer forresten nylig sagt Ruth eller Suttessutt?

Videre, videre – om enn ikke disse vitenskapelige, sier De? At solen er spørsmål, hypoteser? I skålen lå en smørkniv sprikende. Ja, akkurat ... Ja, akkurat ... Hadde den på plass. Rett ved pistolen.

Kilder

Finn Alnæs: *Koloss. Brage Bragessons skrift*

Woody Allen: *Utdrag fra Allen-papirene og andre historier*

Ivo Andrić: *Broen over Drina*

Marío De Andrade: *Macunaíma. Helten uten noen karakter*

Per Arneberg: *Vandringer*

Kjell Askildsen: *Hundene i Tessaloniki*

Ingeborg Bachmann: *Tredve*

Gonzalo Torrente Ballester: *Historien om den forbløffede kongen*

Alessandro Baricco: *Rasende kasteller*

Donald Barthelme: *Snøhvit*

George Bataille: *Historien om øyet*

Samuel Beckett: *Til slutt nok en gang og annet søl*

Samuel Beckett: *Den unevnelige*

Ari Behn: *Trist som faen*

I Gisla Hakenes debutromanen «Glidende underganger» møter vi det navnløse menneskets kamp mot elementene og egne sjelelige sår og tilkortkommenheter. Boken er en dampende eksotisk psykisk thriller, som med språklig kløkt og galskap forundrer og forstyrrer.

ELLEVILLE DAGER I EVIGHETEN

SIA KLAN GHEE

iokulator

Ufullendte skrifter

**ELLEVILLE
DAGER I
EVIGHETEN**

SIA KLAN GHEE

© Sia Klan Ghee

iokulator

www.ufullendteskrifter.no

Å, som enhver narr kan leke med ord!

William Shakespeare (Kjøpmannen i Venedig)

FJELLSIDENE VED HÜSREV BEY

Tidlig om morgenen var han som svartest, en rent vallonsk gardist. Han fordrev veldig, så kledde han på seg til han var dekket med det de andre hadde forsøkt å få ham til og ikke hadde klart.

Alle mennesker kunne observere at det lå en huggorm i en krok av hytta. Den var tilårskommen all den tid den ikke lå på slottet, ved kirken, hvor den fra sin tidligste barndom spant gulltråd. Alle unntatt han hadde egentlig sett den digre slangen som et ork! Men han så ikke lenger noe gyllent, blått og mirakuløst, skjønt han var blitt mørkredd.

Ungen var i nattskjorte, han tok på flere sorter ost som var plassert foran vinduet. Han hadde et tykt trefat å kose litt med. På bordet sto en gammel dame. Det var folkehelten vår.

Tre-fire ganger skjedde det, at ingen kom nedover, ikke i noen retning overhead, og luktet på fenomenet. En så dørgende stille lukt og smak.

Søsteren hans kom plutselig i full størrelse. Svartere enn oktober var de fylte skjørtene hennes. De raslet av år. Snar i vendinga fikk hun øye på penger. Etter å ha skreket av fryd, gikk hun ut på fjellsidene. Ut på fjellsidene ved Hüsrev Bey.

–Vi mennesker står tett sammen i tomheten, men så viker vi på kryss og tvers, sa han, og så etter henne. I luften hang en ange av blomster.

–Jeg leter tilbake det jeg kan, men atter stikker enda noen der ute i det uforgjengelige intet, dette tilbakelagte stadium som ikke er i meg og gjør meg lykkelig, hvisket han stille ut i rommet.

Denne søndagsmorgenen en gang i midten av mai sa han ikke mer. Dagen ble liggende. Lyttende til dype stemmer som lød respektfulle. Til slutt vandret han planløst nedover en bakke.

Kilder

Finn Alnæs: *Koloss. Brage Bragessons skrift*

Woody Allen: *Utdrag fra Allen-papirene og andre historier*

Ivo Andrić: *Broen over Drina*

Marío De Andrade: *Macunaíma. Helten uten noen karakter*

Per Arneberg: *Vandringer*

Kjell Askildsen: *Hundene i Tessaloniki*

Ingeborg Bachmann: *Tredve*

Gonzalo Torrente Ballester: *Historien om den forbløffede kongen*

Alessandro Baricco: *Rasende kasteller*

Donald Barthelme: *Snøhvit*

George Bataille: *Historien om øyet*

Samuel Beckett: *Til slutt nok en gang og annet søl*

Samuel Beckett: *Den unevnelige*

Ari Behn: *Trist som faen*

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident. sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum.

A photograph of a person climbing a massive, columnar basalt rock formation. The rock is composed of numerous vertical, rectangular columns with jagged, weathered tops. The person is positioned on the left side of the frame, wearing a white long-sleeved shirt, a dark vest, and dark trousers. They are reaching up with their right hand towards a rock ledge. The background is a clear, light sky. The overall scene is one of a challenging outdoor activity in a natural, rugged setting.

TANKAR PÅ GRUNNA

HELGA AIKENS

iokulator

Ufulle ndte skrifter

TANKAR PÅ GRUNNA

HELGA AIKENS

© Helga Aikens

iokulator

www.ufullendteskrifter.no

Å, som enhver narr kan leke med ord!

William Shakespeare (Kjøpmannen i Venedig)

SOMMARURO

Eg er ein vill sommar. Naken. Bleik. Eg eig fingrane som sveiper viddene som ømme dikt, som orgeltoner over levd liv. Over myrar, over tjønn, over kampestein og sandstrand. Over tusseheimar. Over fjellgardar. Over tilværet. Over eit ytst endelaust tilvære.

I natt. Eg og tilværet. Og avgrunnar. Alltid. Uroa meg. Meg.

Regnet skriv gul regnjakke. Ropar sommar. Jagar bjørkeholt. Sildring. Nedbør. Konkurs.

Eg har sett korleis regnet fylde dei livredde bekkane. Eg har sett vidt fløymande tjønn med svartgrønt løynde. Eg har sett uroa sund som dampande traue. Vatn i fingrane. Vatn og jord. Jord mot bølgeblekk.

Nakne auge skriv fugl mot giftige himlar. Kvifor skrive fugl i draum? Draumens nakne auge susar utover myrar. Mot barndommens draum. Skriv landet. Skriv vinden. Skriv månader. Skriv fugl i kveldinga.

Spettut er augo. Og vinden var mi siste kampestein.

Eg er ikkje grått avstengde avgrunnar. Eg er mest der med lyngrunt dunder. Fløymer. Skriv dikt. Spettute dikt. Grøne med flekkir av brunt. Sveiper over sommar. Augene halvt igjen.

Eg et jorda av fingrane. Her står eg, i regn, lågt over vidda. Hildrar. Eg kjenner eg er blitt til noko her eg står med munnen full av jord i sommaruroa.

Kilder

Olav Duun: *Juvikfolke. Juvikingar. I blinda*

Jon Fosse: *Morgon og kveld*

Jon Fosse: *Naustet*

Mette Karlsen: *Post oske. Dagar og netter i Reykjavik*

Ragnar Hovland: *Åleine i Alpane*

Arne Garborg: *Fred*

Sarah Kane: *Psykose 4.48*

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident. sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum.